

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **Honební společenstvo Polabská Lhota**, se sídlem Heřmánková 223/VIII., Poděbrady, IČ 47528401, zast. JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem, se sídlem Národní 25, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 11, Praha 5, za účasti: **Honební společenstvo Kluk**, se sídlem Kluk 82, Poděbrady, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2008 čj. 108167/2008/KUSK-OŽP/MaG

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 24. 9. 2008 čj. 108167/2008/KUSK – OŽP/MaG sp. zn. SZ_108167/2008/KUSK/5 se zrušje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.640,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. PhDr. Oldřicha Choděry, advokáta.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo na základě odvolání žalobce změněno rozhodnutí Městského úřadu Poděbrady (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 30. 5. 2008 čj. 02 378/ŽP/2007-Uch. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla podle § 29 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů, uznána honitba Bor, jejímž držitelem je Honební společenstvo Kluk, byla stanovena výměra honitby, vymezeno její území, stanoveny jakostní třídy honitby pro jednotlivé druhy zvěře a jejich minimální normované stavy a dále byly podle § 18 odst. 4 zákona o myslivosti přiřčleněny k honebním pozemkům honitby Bor honební pozemky dalších vlastníků uvedených v příloze rozhodnutí. Rozhodnutím žalovaného bylo toto rozhodnutí změněno tak, že v seznamu přiřčleněných pozemků byl změněn údaj o vlastníku pozemku parc. č. 193/24/3 v k. ú. Kluk.

Žalobce v žalobě namítá, že k honitbě Bor byly přiřčeny pozemky, jejichž vlastníci s těmito pozemky již dříve vstoupili do Honebního společenstva Polabská Lhota (tj. k žalobci). Tím dochází ke zkrácení práv žalobce, neboť tito vlastníci jednoznačně projeví vůli ke vstupu k žalobci. Na danou věc nemá vliv ani rozhodnutí vydané správním orgánem prvního stupně dne 31. 3. 2003 čj. 542/ŽP/2003-Uch, kterým došlo k uvedení honitby v držení žalobce do souladu se zákonem o myslivosti a kterým došlo současně ke změně hranic honitby.

Žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí bylo vydáno poté, co předchozí rozhodnutí bylo zrušeno Městským soudem v Praze ze dne 5. 4. 2007 čj. 8 Ca 23/2006-34. Soud tímto rozsudkem uložil správnímu orgánu prvního stupně, aby vycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a za tím účelem použil § 20 odst. 1 zákona o myslivosti, kdy při nepředložení potřebných dokladů k registraci stanovených v § 19 odst. 6 zákona o myslivosti se vyzve dotčené honební společenstvo k jejich bezodkladnému doplnění. Tímto způsobem mělo Honební společenstvo Kluk odstranit pochybnosti vyplývající z toho, že žalobce namítal, že seznam vlastníků honebních pozemků honebního společenstva obsahuje i vlastníky, kteří jsou již členy Honebního společenstva Polabská Lhota. Správní orgán prvního stupně namísto toho postupoval tak, že vyzval žalobce, aby předložil seznam členů žalobce z roku 1993 a jejich souhlasu se vstupem nebo členstvím v Honebním společenstvu Polabská Lhota, seznam pozemků včetně seznamu přiřčených pozemků z roku 1993 a originál smlouvy o zřízení Honebního společenstva Polabská Lhota včetně příloh ze dne 8. 12. 1992, Honební společenstvo Kluk k doplnění podkladů nevyzval vůbec. Žalobce i přes nesouhlas s tímto postupem této výzvě vyhověl a předložil listinné doklady prokazující vstup jednotlivých vlastníků se svými pozemky do Honebního společenstva Polabská Lhota.

I přesto však správní orgán prvního stupně pozemky těchto vlastníků přiřčnil k navrhované honitbě Bor.

Dále žalobce poukazuje na to, že napadené rozhodnutí je zmatečné v tom směru, že nerozhoduje o celém podaném odvolání, když prvoinstanční rozhodnutí pouze částečně mění. Z rozhodnutí pak nevyplývá, zda se napadené rozhodnutí potvrzuje a žalobcem podané odvolání zamítá. Rozhodnutí je tak v rozporu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že v roce 2003 bylo vydáno rozhodnutí, jímž bylo mj. rozhodnuto o vyčlenění sporných pozemků z honitby žalobce. Žádný z pozemků uznané honitby Bor neleží v obvodu honitby žalobce tak, jak byla vymezena tímto rozhodnutím z roku 2003 a není tedy pravdivé tvrzení, že do honitby Bor byly začleněny pozemky, které jsou součástí honitby žalobce. Za situace, kdy část pozemků tvořících dříve honitbu žalobce zůstala na základě pravomocného rozhodnutí mimo hranici honitby, je při uznávání nové honitby zcela nadbytečné zkoumat dřívější členství jejich vlastníků v honebním společenstvu, které bylo držitelem (vlastníkem) honitby v hranicích před změnou. Jednalo se o pozemky, které netvořily žádnou honitbu, tedy ani honitbu žalobce, a nic nebránilo tomu, aby vlastníci těchto pozemků vstoupili do Honebního společenstva Kluk. Honitba žalobce byla v době, kdy probíhalo řízení o uznání honitby Bor, již pravomocně uznaná, nejednalo se o její uznání ani o změnu jejích hranic a nebylo tedy možné zkoumat, zda vlastníci těchto pozemků hodlají vstoupit do Honebního společenstva Polabská Lhota.

K námitce týkající se nesouhlasu žalobce s postupem správního orgánu prvního stupně, který v rozporu s právním názorem soudu vyzval žalobce a nikoli Honební společenstvo Kluk k předložení dokladů o tom, že vlastníci pozemků ve sporném území již dříve vstoupili do

Honebního společenstva Polabská Lhota, uvádí žalovaný, že v daném případě nebyl důvod k tomu, aby Honební společenstvo Kluk bylo vyzýváno k doplnění podkladů, neboť jeho návrh na uznání honitby obsahoval všechny potřebné náležitosti. Doklady o vstupu vlastníků pozemků do Honebního společenstva Polabská Lhota bylo nutno vyžádat od žalobce, neboť jedině on mohl takovými doklady disponovat. Je třeba nicméně opakovaně k tomu zdůraznit, že ani jeden z vlastníků pozemků v tomto sporném území nemůže být z titulu vlastnictví těchto pozemků členem žalobce, když tyto pozemky byly z honitby Polabská Lhota v roce 2003 vyčleněny.

Pokud jde o namítané porušení § 30 odst. 1 zákona o myslivosti, žalovaný podotýká, že sporné pozemky byly k honitbě Bor přiřčeny podle § 18 odst. 4 zákona o myslivosti, nikoli podle § 30 odst. 1 zákona o myslivosti. O přiřčení pozemků k honitbě podle § 18 odst. 4 zákona o myslivosti se rozhoduje na základě žádosti navrhovatele, tj. toho, kdo navrhuje uznání honitby, jak tomu bylo v posuzovaném případě anebo z moci úřední. K přiřčení není nutný souhlas vlastníků přiřčovaných pozemků. Přiřčení pozemků tak, jak bylo provedeno, nijak neodporuje zásadám tvorby honiteb uvedeným v § 17 zákona o myslivosti, neboť honitba je tvořena souvislými pozemky a hranice honitby je v terénu zřetelná, přiřčené pozemky netvoří překážku pohybu zvěře. Z předloženého zakresu je pak zřejmé, že sporné území má nejdelší hranici právě s pozemky zakládajícími členů Honebního společenstva Kluk.

K tomuto vyjádření podal žalobce repliku, v níž názor žalovaného odmítl a nad rámec žaloby dále uvedl, že správní orgány se nijak nevypořádaly s tím, že uprostřed vyznačeného obvodu honitby se nachází mj. poděbradský hřbitov, jak na to poukázal Městský soud v Praze ve svém předchozím rozsudku. Dále pak poukázal na to, že správní orgány se měly zabývat tím, zda v případě sporného území nejsou naopak dány důvody k tomu, aby byly přiřčeny k honitbě žalobce.

K tomu podal žalovaný dupliku, v níž opětovně argumenty žalobce odmítl a dále poukázal na to, že žalobce nepřipustně rozšiřuje žalobu nad rámec žalobních námitek uvedených v žalobě.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soud podstatné skutečnosti:

Honitba žalobce byla uznána rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 30. 3. 1993 čj. 4178/92-Se. Poté, co nabyt účinnosti nový zákon o myslivosti (zákon č. 449/2001 Sb.), podal žalobce žádost o uvedení honitby do souladu se zákonem o myslivosti, o níž bylo rozhodnuto rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 31. 3. 2003 čj. 542/ŽP/2003. Tímto rozhodnutím byla kromě jiného dle § 17 odst. 3, 4 a 5 změněna hranice společenstevní honitby Polabská Lhota, a to tak, že od této honitby byly odděleny pozemky tvořící nyní sporné území. V odůvodnění tohoto rozhodnutí se jako důvod oddělení

uvádí, že vlastníci těchto pozemků souhlasili se vstupem do Honebního společenstva Pňov, Oseček a Kluk a dále proto, že nedošlo k dohodě mezi Honebním společenstvem Polabská Lhota a okolními honebními společenstvy, a dále i z důvodu zarovnání hranice honitby, která byla do současné doby v terénu nezřetelná.

Dne 1. 7. 2005 byla podána žádost o uznání honitby Bor s tím, že bylo navrženo přičlenění dle § 18 odst. 4 zákona o myslivosti mj. i pozemků ve sporném území, které bylo do roku 2003 součástí honitby Polabská Lhota.

Správní orgán prvního stupně této žádosti vyhověl a rozhodnutím ze dne 9. 9. 2005 čj. 2640/ŽP/2005-Uch. honitbu uznal v souladu s podanou žádostí.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal obdobně jako v žalobě, že toto rozhodnutí nerespektuje projevenou vůli členů Honebního společenstva Polabská Lhota.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 12. 2005 čj. 14265-145885/OŽP/05-Ku(251) bylo o tomto odvolání rozhodnuto tak, že bylo prvostupňové rozhodnutí změněno co do označení jednoho z vlastníků přičleňovaných pozemků a co do formálního označení přílohy k rozhodnutí.

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 4. 2007 čj. 8 Ca 23/2006-34 bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i rozhodnutí žalovaného o odvolání zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku uvedl soud zejména následující důvody pro zrušení obou rozhodnutí:

Z textu napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný všemi předloženými odvolacími námitkami nezabýval, a proto soud musel přisvědčit žalobní námitce a konstatovat porušení ust. § 59 zákona č. 71/1967 Sb. ...v inkriminované věci se žalovaný správní orgán neřídil důsledně ustanovením § 59 spr. ř. a nevypořádal se se všemi odvolacími námitkami žalobce, žalovaný tak porušil svou povinnost zjistit důsledně skutečný stav věci. Nevypořádal se především s odvolacími námitkami směřujícími k naplnění ustanovení § 19 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti, podle nichž členové Honebního společenstva Kluk, kteří mají být vlastníky nebo spoluvlastníky souvislých honebních pozemků nově zakládané honitby BOR, jsou současně rovněž členy Honebního společenstva Polabská Lhota.

Jestliže žalobce v předcházejícím řízení namítal, že seznam vlastníků honebních pozemků Honební společenstvo Kluk obsahuje i vlastníky, kteří jsou již členy jiného honebního společenstva, a to Honebního společenstva Polabská Lhota, potom správní orgán prvního stupně nevycházel při vydání rozhodnutí ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci. Namísto byl přitom postup spočívající v analogickém použití ustanovení § 20 odst. 1 zákona o myslivosti, kdy při nepředložení potřebných podkladů k registraci stanovených v § 19 odst. 6 zákona o myslivosti se vyzve dotčené honební společenstvo k jejich bezodkladnému doplnění, a to nejpozději do pěti dnů s poučením, že jinak bude řízení ohledně nově zakládané honitby BOR zastaveno.

Správní orgán prvního stupně po právní moci tohoto rozsudku vyzval žalobce, aby předložil seznam jeho členů z roku 1993 a jejich souhlas se členstvím v Honebním společenstvu Polabská Lhota v přiložené mapě ve vyznačeném sporném území a seznam pozemků včetně přičleněných pozemků z roku 1993. Této žádosti žalobce nevyhověl, a proto mu správní orgán prvního stupně povinnost předložit tyto listiny uložil usnesením podle § 53 odst. 1 správního řádu ze dne 14. 8. 2007 zn. 04094/ŽP/2007-Uch. K odvolání žalobce bylo toto usnesení změněno rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 10. 2007 čj. 136708/2007/KUSK-

OŽP/MaG, a to co do stanovení lhůty k předložení vyjmenovaných dokladů. Po právní moci tohoto rozhodnutí žalovaného žalobce této výzvě vyhověl.

Rozhodnutím ze dne 27. 12. 2007 zn. 5030/ŽP/2007-Uch. pak správní orgán prvního stupně uznal honitbu Bor v souladu s předloženým návrhem a podle § 18 odst. 4 zákona o myslivosti k ní přiřadil všechny pozemky, u nichž to žadatel navrhl, tj. včetně pozemků ve sporném území.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl správní orgán prvního stupně, že namátkovou kontrolou podkladů předložených žalobcem bylo zjištěno, že *„byly předloženy pozemky, které neodpovídají uváděnému vlastníku ve sporném území nebo že se uváděný vlastník na tomto území vůbec nevyskytuje. HS Polabská Lhota dodalo plné moci a souhlasy se začleněním honebních pozemků do navrhované honitby Polabská Lhota, které se buď nacházejí v jiném katastrálním území nebo nejsou pozemky a jejich výměry na těchto dokladech vůbec vedeny.“*

Dále uvedl, že návrh na uznání honitby Bor nezasahuje do žádné pravomocně uznané honitby, tedy ani do honitby v držení Honebního společenstva Polabská Lhota. U této honitby byly změněny její hranice rozhodnutím ze dne 31. 3. 2003, proti němuž nebylo podáno odvolání, a proto je nutné mít za prokázané, že žalobce s provedenou změnou hranic souhlasil.

Je tedy patrné, že v dokladech žalobce se nachází mnoho nedostatků, které mají zásadní vliv na rozhodování o uznání honitby Bor. Protože žalobce nebyl schopen prokázat členství vlastníků honebních pozemků ve sporném území a protože honitba Bor splňuje všechny požadavky na tvorbu honiteb dle § 17 zákona o myslivosti a je uznána v hranicích, které nezasahují do jiné pravomocně uznané honitby, bylo rozhodnuto o uznání honitby Bor.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž uvedl, že do uznané honitby byly přiřazené honební pozemky vlastníků, kteří již dříve podali přihlášku do Honebního společenstva Polabská Lhota. Tyto skutečnosti byly doloženy předloženými přihláškami jednotlivých vlastníků. Změna hranic honitby provedená v roce 2003 nemůže mít za následek, že správní orgán nemusí respektovat vůli těchto vlastníků a přiřčení tyto pozemky do navrhované honitby Bor. Správní orgán musí respektovat vůli vlastníků projevenou tím, že podali přihlášku do Honebního společenstva Polabská Lhota a vložili do tohoto honebního společenstva své pozemky, přiřčení těchto pozemků proti jejich vůli do nově uznávané honitby jednoznačně odporuje jejich vůli. S těmito výtkami se rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vůbec nevypořádává. Výtka, že v dokladech Honebního společenstva Polabská Lhota, se nachází mnoho nedostatků, je velmi neurčitá a není zcela zřejmé, o jaké nedostatky se má jednat.

Odvolatel uvedl zcela konkrétní případ vlastníka, který vstoupil se svým pozemkem do Honebního společenstva Polabská Lhota (pan J.N.), přičemž je celá řada takových vlastníků, avšak správní orgán se nevypořádal s tím, na základě čeho přiřadil jejich pozemky do nově zakládané honitby a proč nerespektoval projev jejich vůle směřující „ke vstupu do honitby Bor“ (zřejmě míněno ke vstupu do honitby Polabská Lhota, pozn. soudu).

K výzvě odvolacího orgánu k vyjádření k podanému odvolání se vyjádřili účastníci řízení J.N., B.B., V.K., I.V., M.K. a Ing. J.C., kteří s podaným odvoláním vyjádřili souhlas.

O odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím napadeným nyní žalobou tak, jak již bylo uvedeno shora.

K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že rozhodnutím z 31. 3. 2003 došlo mj. ke změně hranic honitby Polabská Lhota. Žalobce jako držitel honitby se změnou hranic souhlasil, tudíž nevyužil možnost opravného prostředku. Vlastníci pozemků, kteří nyní vyjádřili souhlas podaným odvoláním jsou nyní vlastníky pozemků, které již nejsou součástí

společenstevní honitby Polabská Lhota. Pokud se změnou hranic honitby Polabská Lhota provedenou v roce 2003 nesouhlasili, měli podat opravný prostředek proti citovanému rozhodnutí ze dne 31. 3. 2003. Na honebních pozemích, které nebyly součástí žádné honitby, vzniká nová honitba, která splňuje zákonné požadavky na tvorbu honitby dle ust. § 17 zákona o myslivosti. Při tvorbě honitby se musí přihlížet mj. i k jejímu tvaru. K tomuto účelu se provádí např. i přičlenění pozemků. Vzhledem k tomu, že předmětné honební pozemky ve sporném území patřící vlastníkům, kteří nejsou členy Honebního společenstva Polabská Lhota, tvoří vlastní nebo společenstevní honitbu, pak orgán myslivosti přičlenil tyto pozemky k honitbě, která má s těmito pozemky např. nejdelší společnou hranici (tou je navrhovaná honitba) a zásady mysliveckého hospodaření nevyžadují jejich jiné přičlenění. Honební společenstvo Kluk navrhlo přičlenění cca 50 ha tak, aby hranice honitby navazovala na pravomocně uznané honitby. Nově uznaná honitba Bor nezasahuje do žádné pravomocně uznané honitby.

K námitce stran nerespektování vůle vlastníků přičleňovaných pozemků uvádí žalovaný, že toto mělo být napraveno v řízení týkajícím se honitby Polabská Lhota. Skutečnost, že vlastníci těchto pozemků, nejsou členy Honebního společenstva Kluk, je promítnuta v tom, že jejich pozemky byly do honitby Bor přičleněny a pak jim náleží náhrada od držitele honitby. Žalovaný pak upozornil na to, že členství v Honebním společenstvu Polabská Lhota u vlastníků, jejichž honební pozemek není součástí honitby Polabská Lhota, zaniklo, ať již tento pozemek je nebo není součástí jiné honitby.

Dále žalovaný uvedl, že z odůvodnění předchozího zrušujícího rozsudku soudu vyplývá, že důvodem zrušení byly procesní důvody, tj. nevypořádání se s odvolacími námitkami. Z rozsudku tak nevyplyvá, že by nebylo možné po odstranění vytčených vad vydat rozhodnutí, jež bude mít shodný výrok.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Soud shledal, že výrok žalobou napadeného rozhodnutí je nesrozumitelný a rozhodnutí samo v důsledku toho nepřezkoumatelné.

Podle § 90 odst. 1 správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné,

- a) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví,
- b) napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal; v odůvodnění tohoto rozhodnutí vysloví odvolací správní orgán právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, při novém projednání věci vázán; proti novému rozhodnutí lze podat odvolání, anebo
- c) napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.

Podle § 90 odst. 5 neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. Jestliže odvolací správní orgán změnit nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.

Z citovaných ustanovení jednoznačně vyplývá, že změnil-li odvolací správní orgán část napadeného rozhodnutí prvostupňového správního orgánu podle § 90 odst. 1 písm. c), musí zároveň postupovat podle věty druhé § 90 odst. 5 a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdit. Způsob rozhodnutí, kdy odvolací správní orgán část prvostupňového rozhodnutí změnil a o zbývajících částech napadeného rozhodnutí nijak nerozhodne, správní řád nepřipouští (narozdíl od zákona č. 71/1967 Sb., podle něhož bylo vydáno předchozí soudem zrušené rozhodnutí o odvolání). Právě tímto způsobem však žalovaný v daném případě postupoval.

V důsledku toho je žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, protože z něj není zřejmé, jak rozhodl odvolací správní orgán o té části prvostupňového správního rozhodnutí, kterou nezměnil. Na tom nic nemůže změnit ani to, že v daném případě lze z odůvodnění rozhodnutí implicitně dovodit, že žalovaný se s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně v té části, kterou nemění, ztotožňuje. Závaznou částí rozhodnutí je totiž pouze jeho výrok a nikoli odůvodnění, způsob rozhodnutí o podaném odvolání tedy musí být bez dalšího zřejmý již z výroku rozhodnutí a nelze jej dovozovat z odůvodnění rozhodnutí.

V důsledku toho se může soud vyjádřit k dalším žalobním tvrzením jen v obecné rovině. V daném případě žalobce tvrdí, že do navrhované honitby Bor byly přiřčeny pozemky, jejichž vlastníci již dříve (v roce 1993) podali přihlášku do jiného honebního společenstva a tato jejich vůle není respektována. S takto formulovanou námitkou se nicméně soud neztotožňuje. Ze spisového materiálu vyplývá, že sporné území se sice stalo součástí honitby žalobce v roce 1993, avšak v roce 2003 bylo od ní odděleno. Vlastníci pozemků v tomto sporném území, kteří byli členy žalobce pouze z titulu vlastnictví pozemků v tomto sporném území, tak oddělením jejich pozemků od honitby Polabská Lhota přestaly být členy žalobce. Pokud s tímto oddělením svých pozemků od honitby žalobce nesouhlasili, mohli podat proti tomuto rozhodnutí v roce 2003 odvolání. Neučinili-li tak, projeví tím nepřímou souhlas s tímto rozhodnutím. Jejich vůle vstoupit do Honebního společenstva Polabská Lhota projevená v roce 1993 byla respektována v roce 1993, naproti tomu v roce 2003 neprojevili nesouhlas s oddělením jejich pozemků od honitby Polabská Lhota a nelze tak nyní tvrdit, že by bylo nyní rozhodováno v rozporu s jejich projevenou vůlí. Z odůvodnění rozhodnutí z roku 2003 vyplývá, že k oddělení nyní sporného území došlo tehdy především z toho důvodu, že hranice honitby byla na hranici tohoto území s ostatními pozemky nyní navrhované honitby Bor v terénu nezřetelná a nejednalo se tedy o žádnou svévoli správního orgánu. Námitky žalobce, že správní orgán prvního stupně nikdy tuto hranici v terénu fakticky nezkoumal, nejsou nyní relevantní, nebylo-li proti touto rozhodnutí podáno odvolání.

Pozemky ve sporném území se tak po nabytí právní moci rozhodnutí z roku 2003 staly honebními pozemky nepatřícími do žádné honitby a nic tedy nebránilo jejich přiřčení k nově navrhované honitbě Bor. Nadto je třeba poznamenat, že sporné území má největší společnou hranici právě s honitbou Bor a začlenění těchto pozemků do honitby Bor tedy odpovídá všem zásadám zákona o myslivosti pro tvorbu honiteb.

Soud pro úplnost dále uvádí, že nemohl přihlížet k námitkám žalobce uvedeným v jeho vyjádření ze dne 11. 3. 2009, neboť podle § 71 odst. 2 s. ř. s. lze rozšířit žalobu o další žalobní body lze jen ve lhůtě pro podání žaloby, která v tomto případě uplynula dnem 6. 12. 2008.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78

odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 3 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci a sepsí žaloby), a 3 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 7.200,- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 20 %, jíž je žalobcův advokát plátcem, ve výši 1.440 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 10.640 Kč.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 7. prosince 2010

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu